

Reginonis abbatis Pruminensis chronicon cum continuatione Treverensi.

In: *Scriptores rerum Germanicarum in usum scholarum ex Monumentis Germaniae Historici recusi*. Ed. F. Kurza. Hanoverae 1890, s. 170-177.

959. Poslové Heleny, královny Rugů, která byla za Romana, konstantinopolského imperátora, pokřtěna v Konstantinopoli, přišli ke králi a lživě, jak se posléze ukázalo, prosili, aby byli jejich národu ustanoveni biskup a kněží.

960. Král oslavil Kristovo narození ve Frankfurtu, kde Libucius, mnich od svatého Albana, byl ctihodným arcibiskupem Adaldagem ustanoven biskupem národu Rugů.

961. Libucius, jemuž v uplynulém roce jakási zdržení nedovolila vypravit se na cestu, umřel 15. února tohoto roku. Místo něho se Adalbert, mnich z kláštera svatého Maximina, musel po ustanovení vydat do cizích krajů. Stalo se tak po machinacích a na radu arcibiskupa Viléma, ačkoliv on [Adalbert] se na něho v nejlepším smyslu spoléhal a nikdy se ve vztahu k němu ničím neprohřešil. Nejmilostivější král jej s úctou ustanovil národu Rusů a s vlastním mu milosrdenstvím jej vybavil všemi věcmi, které jen potřeboval.

962. V tomto roce Adalbert, biskup, ustanovený k Rugům, nebyl stavu uspět v tom, proč byl poslán, když viděl, že se zbytečně namáhá, vrátil se zpět. Po cestě zpět byli někteří z jeho lidí zabiti a on sám se sotva a s velikým úsilím zachránil. Když se vrátil ke králi, byl milostivě přijat a ze strany Bohem oblíbeného arcibiskupa Viléma byl za odměnu za cestu uskutečněnou za tak nepříjemných podmínek obdarován a podpořen mnohými dobrými věcmi a výhodami, jako bratr od bratra. Poslal o něm také dopis císaři, ten přikázal, aby na dvoře počkal na jeho návrat.

966. Zemřel Erchanbert, opat Wizenburského kláštera, a podle volby mnichů ustanovil císař do čela tohoto kláštera Adalberta, biskupa ustanoveného pro Rusy.